

[Aksel Larsen.]

delvis med, at Danmark maa kunne opfylde de Forpligtelser og løse de Opgaver, det i Henhold til Folkeforbundspagten har. Om denne Folkeforbundspagt var der en livlig politisk Diskussion herhjemme i 1920 og de nærmeste Aar derefter. Dengang hævdede man fra socialdemokratisk Hold, at Folkeforbundspagten § 16 ikke paalagde Danmark nogen som helst Forpligtelser af militær Art. Vi kunde fuldkommen afruste og tilintetgøre alle Vaaben herhjemme, uden at Folkeforbundet vilde blande sig i det. Hvorfor kommer man nu og siger, at Folkeforbundspagten mener det stik modsatte, naar man dengang hævdede det?

Jeg vil ikke aabne en stor Diskussion om dette, fordi det har mindre Betydning. Jeg vil kun sige, at det er meningsløst, at saadanne Ting overhovedet skal diskuteres, naar de Herrer selv ved, at de har svinget. Det beklagelige er imidlertid, at Svingningen ikke er gennemført fra det taabelige antimarxistiske Standpunkt, der hed den fuldkomne Afrustning, og til Forsvarsberedskab, men at man er svinget fra Antimilitarisme til Militarisme.

Det kan man faa belyst ved at betænke, at Socialdemokratiet i sin Tid, naar de overhovedet indlod sig paa at diskutere Muligheden af et Fædrelandsforsvar, sagde: Lad os faa en Folkevæbning, lad os faa hele Ungdommen opøvet i Vaabenbrug, saa ikke Overklassens Ungdom paa nogen Maade skal være Arbejderklassens Ungdom fysisk overlegen. Nu har Socialdemokratiet, maa man antage, Mulighed for at føre dette Synspunkt til Sejr, men saa kommer man med en Militærordning, som i sine militære Principper er snydt ud af Næsen paa de foregaaende Militærordninger. Man har paa dette Punkt glemt sin Fortid, glemt sine Synspunkter og intet som helst lært af Begivenhederne.

Jeg er ikke enig med det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen i, at Tyskland har en hvervet Hær, eftersom det ikke passer. Jeg er ikke enig med det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen i, at den spanske Hær er af samme Slags som den danske. Det er imidlertid en Kendsgerning, at Hæren i Tyskland som i Spanien viste sig at være et villigt Redskab for Reaktionen, takket være dens organisatoriske Opbygning og takket være Befalingsmandskorpsets sociale Afstamning og politisk reaktionære Indstilling. Derfor synes det mig beklageligt, at Regeringen overhovedet ikke vil lære af Udviklingen og navnlig ikke vil lære af Udviklingen i Spanien.

Der skal være Disciplin i Hæren, siger Forsvarsministeren, Hæren skal ikke være en Diskussionsklub. Nej, det er klart, hvis der ikke er Disciplin, og hvis Hæren er en Diskussionsklub, saa er det ingen Hær. Men som Hæren er opbygget, ligger hele Magten i og over Hæren i Officerskorpsets Haand, og Magten koncentrerer altsaa i Generalkommandoens Hænder. Hvis Befalingsmandskorpset var for Demokratiet tilforladeligt, var Risikoen herved maaske ikke saa stor. Det er Officerskorpset imidlertid ikke.

Jeg skal ikke her nøjes med at operere med Henvisning til alt det, der gennem Tidene er kommet frem om Officerernes og Befalingsmændenes politiske Indstilling og politiske Sympatier, om nazistiske Tendenser i Befalingsmandskorpset, om den Omstændighed, at vitterligt det overvældende Flertal af Officererne tilhører Det konservative Partis højre Fløj, hvis de ikke er endnu længere ude i reaktionær Retning. Jeg skal derimod beskæftige mig med Spørgsmaalet om Officerskorpsets sociale Afstamning, det siger nemlig en hel Del.

Paa Grundlag af Haandbog for Hæren og Haandbog for Søværnet har det været muligt at foretage en Opgørelse, ikke alene over Officerskorpsets, men over hele Befalingsmandskorpsets sociale Afstamning. Det viser sig som Resultat af denne Undersøgelse, at for Hærens Linieofficerers Vedkommende tilhører 73,1 pCt. socialt i Henhold til deres Afstamning Overklassen, 25,3 pCt. tilhører Mellemlassen, Gaardmænd, Købmænd, Haandværkere o. lign., og kun 1,6 pCt., i Antal 7, tilhører Underklassen, stammer fra Arbejder- og Husmandskredse. Hvad Hærens Reserveofficerer angaar, er Forholdet lidt andet; der er Procenten henholdsvis 57,1, 41,1 og 1,8. Hvad Søofficererne angaar, stammer 87,8 pCt. fra Overklassen, 12,2 fra Mellemlassen og slet ingen fra Underklassen. Som Helhed taget kan man uden i ringeste Grad at overdrive sige, at mindst 75 pCt. af Officerskorpset stammer fra rene Overklassefamilier.

Hvad Officianterne angaar, er Forholdet et noget andet. En Undersøgelse viser, at kun 12,6 pCt. af Officianterne stammer fra Overklassen, 63,2 pCt. fra Mellemlassen og 24,2 pCt. fra Arbejdere og Husmænd.

Nu maa vi være klar over, at det er Officerskorpset, der er det afgørende, som Hæren er opbygget, og at Officerskorpset med denne Afstamning og den deraf følgende reaktionære Indstilling ikke kan være demokratisk sindet og heller ikke fra noget